

Arrest

nr. 67 888 van 4 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. VERDIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn afkomstig van Jos (Plateau State). U bent een etnische Ijaw en een christen van de Pinksterbeweging. U woonde in Dogo Nahawa. In 2007 ontdekte u dat u homoseksueel bent. Uw neef en zijn vriend die eveneens homoseksueel zijn namen u mee naar adressen in Dogo Nahawa en Jos waar u mannen betaalde in ruil voor seksuele diensten. Op een dag werd een jongen van uw dorp betrapt terwijl hij seksuele betrekkingen had met een man. Hij werd geslagen door de menigte en werd gedwongen om namen van mensen te geven die ook homoseksueel zijn, waarbij hij ook uw naam en die van uw neef en zijn vriend gaf. Uw ouders wilden u niet meer zien en uw moeder was bereid u te doden. U besloot het huis te verlaten en samen met uw neef en zijn vriend en een vierde jongen onder te duiken in Liberation Close in Dogo Nahawa. Jullie overleefden

door kleren te verkopen en te bedelen in het dorp. Op 7 maart 2010 werd uw dorp aangevallen door Fulani's waarbij vele vrouwen en kinderen omkwamen. U rende weg en kwam uw vriend (I.), een Togolees, tegen en schuilde met hem in het bos. De volgende dag namen jullie een bus naar Jos en vervolgens naar Togo. U verbleef er enkele dagen in het familiehuis van (I.). Vervolgens reisde u samen met (I.) naar Sierra Leone waar jullie in juni 2010 een schip namen naar Antwerpen. Op 13 augustus 2010 kwam u aan in België waar u op 18 augustus 2010 asiel aanvraag. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u Nigeria verliet nadat uw dorp werd aangevallen door moslim Fulani (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 25 mei 2011, hierna CGVS p. 2). Voordien had u al uw familiehuis moeten verlaten en onderduiken omdat bekend was geraakt dat u homoseksueel bent (CGVS, p. 2 en p. 6). Volgende bedenkingen kunnen evenwel bij uw beslissingen op het Commissariaat-generaal worden gemaakt.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u van Plateau State afkomstig bent en het grootste deel van uw leven – ook in de periode van de door u aangehaalde problemen – in Dogo Nahawa heeft doorgebracht.

Vooreerst blijkt uw kennis van de bevolking in Plateau State en in uw dorp Dogo Nahawa ondermaats. U verklaarde dat de Ijaw stam – waartoe u stelde te behoren – zijn oorsprong kent in Plateau State (CGVS, p. 2) en de grootste stam vormt in uw dorp (CGVS, p. 5). Het Commissariaat-generaal beschikt evenwel over informatie dat de Ijaw stam afkomstig is van de Niger Delta regio van Nigeria (zie landeninformatie) en er later Ijaws naar Plateau state zijn geëmigreerd. Verder blijkt ook uit de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal dat de inwoners van Dogo Nahawa hoofdzakelijk etnische Berom zijn (zie landeninformatie). Ook wanneer u het woord 'Berom' werd voorgelegd kon u ook niet zeggen waarnaar het verwees (CGVS, p. 10).

Gevraagd naar de verschillende stammen die in Plateau State leven verklaarde u dat er meer dan vijftig stammen leven (CGVS, p. 2) en stelde u hiervan enkel de Tera, de Terry, de Ba, de Girindi en de Fulani te kennen (CGVS, p. 2). Met uitzondering van de Fulani stam werden geen van de door u genoemde namen teruggevonden in de beschikbare informatie aangaande de stammen van Plateau State (zie landeninformatie). U verklaart verder dat de Fulani de oorspronkelijke bewoners van Plateau State zijn (CGVS, p. 5). Het Commissariaat-generaal beschikt evenwel over informatie dat de Fulani pas later naar de regio zouden zijn geëmigreerd (zie landeninformatie). De discussie over de oorspronkelijke bevolking versus inwijkelingen maakt overigens een belangrijk deel uit van het conflict in de regio, waarbij de overwegend christelijke Berom de eigendom van het land claimen tegenover de overwegend moslim Hausa-Fulani (zie landeninformatie).

Daarbij beweerde u dat de enige voertalen in Plateau State Engels en Pidgen Engels zijn (CGVS, p. 2), terwijl uit de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal blijkt dat ook de Hausa taal een belangrijke gemeenschappelijke taal is die door de verschillende stammen wordt gebruikt (zie landeninformatie).

Ook wat betreft de situering van uw dorp waren uw verklaringen niet in overeenstemming met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo kon u slechts één dorp in de buurt van Dogo Nahawa noemen, met name Ratsat (CGVS, p. 5), en verklaarde u dat de reisduur tussen Dogo Nahawa en de dichtstbijzijnde stad Jos, twee uur per wagen bedraagt (CGVS, p. 5). De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert stelt daarentegen dat de afstand tussen Jos en Dogo Nahawa slechts 10 kilometer bedraagt en de verwachte reistijd per wagen bijgevolg veel korter is (zie landeninformatie). Bovendien blijkt dat naast Ratsat, ook Zot een buurdorp is van Dogo Nahawa (zie landeninformatie). U kon Zot evenwel niet situeren (CGVS, p. 10)

Tenslotte legt u vage en tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het geweld dat plaatsvond in de regio en uw dorp. U verklaarde dat er gevechten plaatsvonden in de regio sinds 1994, voornamelijk in 1998, 2001, 2004, 2005, 2008, 2010 en ook dit jaar (CGVS, p. 5). Wanneer er u gevraagd werd waar die gevechten plaatsvonden stelde u dit niet te weten (CGVS, p. 5). Met betrekking tot de recente gevechten die in 2010 voor uw vertrek plaatsvonden verklaarde u dat er eerst in januari gevechten plaatsvonden in een dorpje waarvan u zich de naam niet herinnerde en de volgende gevechten die in uw dorp Dogo Nahawa waren, begin maart 2010 (CGVS, p. 6). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt braken er in 2010 eerst zware gevechten uit in de stad Jos, die zich daarna verspreidden naar dorpen in de buurt, zoals Kuru-Karama (zie landeninformatie). Gezien de nabijheid van deze locaties is het uiterst bevreemdend dat u niet op de hoogte bent waar het geweld plaatsvond, ook niet met betrekking tot de recente golf van geweld. Verder wist u dat de aanval op uw dorp plaatsvond op 7 maart 2010 maar kan u zich niet zeggen welke dag van de week dit was.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u afkomstig bent van Plateau State en van jongsaf tot aan uw vertrek in maart 2010 woonachtig was in Dogo Nahawa. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die u in Dogo Nahawa situeerde, met name het religieuze geweld en de problemen die u kende met uw familie wegens uw homoseksuele geaardheid.

Verder kan worden opgemerkt dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid om diverse redenen niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid.

Volgens uw verklaringen besepte u in 2007, op 26 jarige leeftijd, dat u homoseksueel bent (CGVS, p. 3 en p. 7). Voordien, in 2003, had u een korte relatie met een vrouw (CGVS, p. 3) en u gaf ook aan dat u vroeger aangetrokken was door vrouwen (CGVS, p. 6). U kan evenwel niet zeggen wanneer in 2007 u tot dit besef kwam (CGVS, p. 7). Gevraagd hoe u ontdekte dat u homoseksueel was kwam u niet verder dan te stellen dat het gewoon gebeurde en het een gevoel was (CGVS, p. 6). Verder verklaarde u dat mannen plots zoals vrouwen leken en u in uw hoofd besepte dat u mannen verkoos (CGVS, p. 6). Ook de vaststelling dat u, volgens uw verklaringen, het 'fijn' (CGVS, p. 6) en 'ok' (CGVS, p. 7) vond toen u besepte dat u homoseksueel was en uw neef u openlijk sprak over zijn seksuele voorkeur zonder te weten dat u homoseksueel was (CGVS, p. 7), is moeilijk te verenigen met uw verklaring dat het een ernstig taboe is in uw gemeenschap waarvoor men opgesloten of gedood kan worden (CGVS, p. 8).

Daarbij komt het bevreemdend over dat u spreekt over behoren tot het 'homosysteem' (CGVS, p. 7), wat de indruk geeft dat homoseksualiteit iets kunstmatig en georganiseerd is waar het in werkelijkheid gaat over een natuurlijke seksuele geaardheid waarbij men aangetrokken is tot personen van hetzelfde geslacht.

Wat betreft uw beleving verklaarde u dat u nooit een relatie heeft gehad met een man en steeds voor seksuele betrekkingen betaalde (CGVS, p. 3), omdat het moeilijk is een man te vinden, daar niemand er openlijk voor uit komt (CGVS, p. 7). Anderzijds stelde u dat homoseksualiteit in Dogo Nahawa een algemeen voorkomend iets is (CGVS, p. 7). Het is bijgevolg vreemd dat er geen manieren waren om andere homoseksuelen al dan niet in het geheim te ontmoeten om een gewone relatie aan te knopen.

Bovendien kende uw neef verschillende homoseksuelen, waaronder personen die naar dezelfde bar gingen waar jullie elkaar ontmoetten (CGVS, p. 7 en p. 8). Ook dit zou dus in principe mogelijkheden moeten bieden om contact te leggen met andere homoseksuelen.

Verder verklaarde dat u sinds 2007 verschillende mannen betaalde voor seksuele betrekkingen in Dogo Nahawa en in Jos (CGVS, p. 3 en p. 7). U kon evenwel niet preciseren wanneer dat jaar u voor het eerst seksuele betrekkingen had met een man (CGVS, p. 7). U kon evenmin zeggen wat de naam was van die man en waar jullie elkaar ontmoetten (CGVS, p. 7). U kon geen van de mannen die u betaalde voor hun seksuele diensten bij de naam noemen (CGVS, p. 7). U verklaarde dat het slechts een zakelijke overeenkomst is (CGVS, p. 7). Dit is evenwel in strijd met uw eerdere verklaring dat u regelmatig naar dezelfde mannen ging, en jullie deze mannen goed kenden (CGVS, p. 7). U weet dan ook niet te overtuigen betreffende de ontdekkingen en beleving van uw homoseksualiteit. Voorts blijkt ook uw kennis van de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in uw land van herkomst quasi onbestaande te zijn.

Zo gaf u zeer incoherente verklaringen met betrekking tot de wetgeving rond homoseksualiteit in Nigeria.

Gevraagd of men veroordeeld kan worden voor homoseksualiteit stelde u dat men gedood kan worden door de overheid en door de eigen familie (CGVS, p. 8). Wanneer er u ter verduidelijking wordt gevraagd of u de nationale overheid bedoeld zei u dat u uw stam bedoelt die homoseksualiteit als een taboe beschouwt en die hiervoor mensen kan doden (CGVS, p. 8). Wanneer u opnieuw werd gevraagd of men voor homoseksualiteit kan worden veroordeeld zei u dat men hiervoor naar de cel kan gaan én gedood kan worden, en dat dit een nationale wet is (CGVS, p. 8). Verder bleek u niet te weten wat de strafmaat is (CGVS, p. 8) en heeft u ook nooit gehoord van homoseksuelen die gearresteerd zijn in Nigeria door de autoriteiten (CGVS, p. 9). Het Commissariaat-generaal beschikt over informatie dat in Nigeria de nationale strafwetgeving een gevangenisstraf voorschrijft (zie landeninformatie). Binnen de Sharia wet, die in een aantal noordelijke staten werd ingevoerd, kan homoseksualiteit met de doodstraf worden bestraft (zie landeninformatie). Bovendien blijkt uit deze informatie dat er in Nigeria verschillende arrestaties plaatsvonden van homoseksuelen (zie landeninformatie). Het komt niet doorleefd over dat u als praktiserend homoseksueel in Nigeria niet beter op de hoogte zou zijn geweest van de wetgeving aangaande homoseksualiteit in uw land. Daarbij dient te worden opgemerkt dat u ook via de media hierover informatie had kunnen krijgen, daar er zowel in de nationale en in de internationale pers de nodige aandacht werd gegeven aan dit thema en er verschillende artikels zijn verschenen over de wetgeving en de arrestaties (zie landeninformatie). Bovendien zou men verwachten

dat u als homoseksuelen toch enige interesse zou hebben voor de berichtgeving hierover in uw land van herkomst.

Wat betreft uw beleving hier in België verklaarde u dat u nog geen relatie heeft gehad maar in Brussel twee maal per week naar een homobar ging en er gesprekken had met homoseksuelen (CGVS, p. 8).

Gezien de regelmaat waarmee u deze bar bezocht (CGVS, p. 8) is het uiterst bevreemdend dat u zich de naam er niet van herinnert. Verder zegt u dat u al gehoord heeft van organisaties in België waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten maar stelt u geen tijd te hebben om deel te nemen aan hun activiteiten (CGVS, p. 8). U blijkt ook de namen van deze organisaties niet te kennen (CGVS, p. 8).

Wat betreft de problemen die u ten gevolge van uw homosexualiteit zou hebben gekend kunnen tenslotte nog volgende bedenkingen worden gemaakt.

U verklaarde dat uw familie vernam dat u homoseksuel was en u om die reden het familiehuis diende te verlaten en uit vrees voor hen onderdook (CGVS, pp. 3-4). Uit uw verklaringen blijkt dat dit de laatste keer was dat u uw ouders zag (CGVS, p. 4). Er dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot wanneer dit gebeurde. Toen u gevraagd werd wanneer u uw ouders laatst zag verklaarde u dat dit in mei of juni 2010 was (CGVS, p. 2). Nadien verklaarde u evenwel dat u hen ongeveer een maand voor de gevechten van 7 maart 2010 in uw dorp voor het laatst zag (CGVS, p. 2). Later verklaarde u dat uw ouders u niet meer wilde zien en u hun huis diende te verlaten in 2009, toen een homoseksuel in het dorp uw naam had genoemd (CGVS, p. 3). U zei dat u - toen u vernam dat de jongen had gezegd dat u homoseksuel was - u moest wegrennen (CGVS, p. 9) en ver van uw familie moest gaan (CGVS, p. 4). Dit is echter in strijd met uw verklaring dat u na uw vertrek uit het familiehuis met uw neef en zijn vriend in een huis in Dogo Nahawa ging wonen en u dus in hetzelfde dorp bleef (CGVS, p. 3 en p. 4). Bovendien stelt u dat beide huizen niet zo ver van elkaar verwijderd liggen (CGVS, p. 4) en kan men dus onmogelijk zeggen dat u zich 'ver' van uw familie had verwijderd. U verklaarde verder dat u zich verstopte voor uw familie en probeerde hen te vermijden in het dorp (CGVS, p. 4). Dit is eveneens in strijd met uw latere verklaring dat u in die periode uw vriend hielp met de verkoop van kleren in het dorp en ging bedelen om zo de kost te verdienen (CGVS, p. 8).

Aangaande de manier waarop uw homosexualiteit bekend werd verklaarde u dat uw naam genoemd werd door een homosexuele jongen van uw dorp (CGVS, p. 2 en p. 9). U stelde dat hij u kende van de bar, waar u vaak heen ging met uw neef en uw vriend (CGVS, p. 3). Eerder verklaarde u evenwel dat u de jongen niet kende en ook hij uw naam niet wist waardoor hij dus onmogelijk uw naam kon noemen (CGVS, p. 3). Bovendien verklaarde u dat de bar niet bekend stond als een ontmoetingsplaats voor homoseksuelen, u er enkel praatte met uw neef en zijn vriend en jullie het daarbij nooit hadden over homosexualiteit (CGVS, p. 8). Aldus kan de vraag gesteld worden hoe deze jongen wist dat u homoseksuel was.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw homosexuele geaardheid en de door u aangehaalde en aan uw homosexuele geaardheid gerelateerde problemen. Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt tenslotte geen enkel document voor om uw identiteit, uw reisweg of uw asielaanvraag te staven, wat eveneens een tegenindicatie is van de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de schending van het artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Hij betoogt dat de bestreden beslissing onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan zij ten grondslag ligt.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Hij citeert artikel 1, A, tweede lid van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen en stelt dat hij wel degelijk als vluchteling dient erkend te worden. Verzoeker verduidelijkt dat hij zich

bevindt buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had en onmogelijk de bescherming van zijn eigen autoriteiten kan inroepen nu hij door zijn eigen overheid zal worden aangevallen op grond van zijn seksuele voorkeur.

Wat betreft de ontdekking en beleving van zijn homoseksuele geaardheid betoogt hij dat homoseksualiteit inderdaad een ernstig taboe is maar dit niet wil zeggen dat hij zijn eigen gevoelens dient te verloochenen. Zijn 'late roeping' is ingegeven door het feit dat homoseksualiteit in zijn gemeenschap niet getolereerd wordt zodat zijn gevoelens aanvankelijk onderdrukt werden. Verzoeker benadrukt dat het niet onlogisch is dat hij geen namen kan geven van de mannen die hij bezocht heeft. Zij moeten immers behoed worden tegen discriminatie en maatschappelijke vervolging.

Hij merkt op dat hij volkomen terecht heeft gesteld dat de nationale wetgeving homoseksualiteit verbiedt en strafrechtelijk beteugelt. Het feit dat homoseksualiteit in Nigeria verboden is, draagt volgens verzoeker niet bij tot een 'open debat' over dit onderwerp. Verzoeker voert aan dat het niet onlogisch is dat hij niet weet op grond van welke wetsbepaling homoseksualiteit verboden is vermits vele mannen en vrouwen van zijn leeftijd hierop het antwoord niet zouden weten. Hij wijst op het feit dat zijn vlucht veel angst heeft losgemaakt en een diepgewortelde vrees om zich hier in België te 'outen'.

Verzoeker benadrukt dat er geen discussie kan bestaan over het feit dat er op 7 maart 2010 wel degelijk een zwaar bloedvergieten was. Hij merkt op dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft gesteld dat de afstand tussen Jos en Dogo Nahawa slechts tien kilometer bedraagt en dat een kort onderzoek via internet leert dat de afstand twintig kilometer bedraagt, hetgeen het dubbele is.

Verzoeker betoogt in ondergeschikte orde dat er wel degelijk zwaarwegende motieven bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren, hij een reëel risico loopt op strafrechtelijke vervolging. Hij stelt dat hij zich onmogelijk onder de bescherming van zijn eigen land kan stellen aangezien hij door zijn eigen autoriteiten strafrechtelijk dreigt te worden vervolgd.

2.1.3. Verzoeker legt ter terechtzitting kopieën neer van identiteitsdocumenten.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel

over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat of de regio die hij aanvoert te zijn ontvlucht omwille van vluchtelingenrechtelijke redenen. Het is bijgevolg niet onredelijk dat die overheid tracht de kennis van de betrokkene over de streek te toetsen. Dient immers te worden opgemerkt dat een asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn en zijn dagelijkse leven aldaar.

Van iemand die aanvoert van jongs af in Dogo Nahawa te hebben gewoond, kan een redelijke kennis worden verwacht over de betreffende streek. Verzoekers verklaringen stroken evenwel niet met de landeninformatie zoals die uit het administratief dossier blijkt. Het blijkt immers dat verzoeker:

- betreffende de bevolking in Plateau State en in Dogo Nahawa heeft verklaard dat de ljaw-stam afkomstig is van Plateau State en de grootste stam is in zijn dorp, naast de Fulani's en dat de Fulani's de oorspronkelijke bewoners zijn van Plateau State (administratief dossier, stuk 3, p. 2; p. 5), terwijl uit de landeninformatie blijkt dat de ljaw-stam afkomstig is van de Niger Delta, dat de grootste stam in Dogo Nahawa de Berom zijn en de Fulani's niet in het dorp maar in nederzettingen in de buurt wonen en pas later naar Plateau State zijn geëmigreerd (administratief dossier, stuk 12);
- inzake de voertalen in Plateau State heeft gesteld dat de enige voertalen Engels en Pidgen Engels zijn (administratief dossier, stuk 3, p. 2), terwijl uit de landeninformatie blijkt dat ook de Hausa-taal door de verschillende stammen wordt gebruikt (administratief dossier, stuk 12);
- omtrent het geweld in Dogo Nahawa en Plateau State heeft verklaard dat de eerste gevechten plaatsvonden in een 'dorpje' in januari en de volgende gevechten plaatsvonden in Dogo Nahawa (administratief dossier, stuk 3, p. 5-6), terwijl uit de landeninformatie blijkt dat de gevechten in 2010 eerst plaatsvonden in de stad Jos en zich vervolgens hebben verspreid naar dorpen in de buurt (administratief dossier, stuk 12).

Deze vaststellingen worden door verzoeker niet betwist in voorliggend verzoekschrift. Deze motiveringen vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, daar zij door verzoeker niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Verzoeker heeft derhalve niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn van Plateau State en van jongs af tot aan zijn vertrek in maart 2010 in Dogo Nahawa te hebben gewoond. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen betreffende zijn persoonlijke betrokkenheid bij het conflict dat in maart 2010 te Dogo Nahawa heeft plaatsgevonden.

Verzoeker heeft voorts zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt. Zo dient inzake de ontdekking en beleving van zijn homoseksualiteit te worden opgemerkt dat verzoeker vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd waar hij heeft verklaard:

- dat hij niet het moment kan bepalen waarop hij in 2007 voor het eerst seks heeft gehad met een man (administratief dossier, stuk 3, p. 7) hoewel aangenomen kan worden dat deze gebeurtenis een belangrijke impact op zijn (gevoels)leven moet hebben gehad;
- *"Het gebeurde, het gevoel, mannen die als vrouwen lijken, maar je weet dat het mannen zijn"* en *"Ik had een gevoel binnen me dat ik mannen verkies"* (*ibid.*, p. 6);
- *"[...] Ik vond het fijn"* en *"[...] Ik voelde dat het goed was wat ik dacht, dat ik meer mannen verkies en dat het goed was"* (*ibid.*, p. 7), terwijl hij even verder heeft verklaard dat homoseksualiteit een ernstig taboe is in zijn gemeenschap waarvoor men gedood kan worden (*ibid.*, p. 8);
- dat hij steeds voor seksuele betrekkingen heeft betaald omdat het moeilijk is om er openlijk voor uit te komen (*ibid.*, p. 7), hetgeen daarenboven niet strookt met zijn (boude) stelling dat homoseksualiteit in Dogo Nahawa algemeen voorkomend is (*ibid.*, p. 7);
- dat hij de namen van de mannen waarmee hij seks heeft gehad niet kent: *"Weet niet, het is een deal, je betaalt en je gaat weg"* (*ibid.*, p. 7), hetgeen niet strookt met zijn eerder afgelegde verklaringen dat hij meerdere keren met dezelfde mannen seks heeft gehad en dat hij de mannen waarmee hij seks had goed kende (*ibid.*, p. 7).

Verzoeker beperkt zich inzake deze vage en incoherente verklaringen tot het uiten van de louter algemene bewering dat het feit dat homoseksualiteit een ernstig taboe is niet wil zeggen dat hij zijn eigen gevoelens dient te verloochenen en tot het *post factum* aanpassen van zijn verklaringen waar hij aanvoert dat hij geen namen kan geven van de mannen die hij heeft bezocht omdat hij hen moet behoeden tegen discriminatie en maatschappelijke vervolging. Dergelijk verweer is niet dienstig om de motieven aan de grondslag van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde aangaande (i) de Nigeriaanse wetgeving inzake homoseksualiteit en de strafmaat die in dit kader is voorzien; (ii) homoseksuelen die omwille van hun geaardheid gearresteerd zijn in Nigeria; (iii) bekende personen uit Nigeria die homoseksueel zijn of die hiervan verdacht worden; (iv) artikels betreffende homoseksualiteit die in de Nigeriaanse pers zijn verschenen; (v) de naam van de bar die hij tenminste twee maal per week in Brussel heeft bezocht en waar hij gesprekken heeft gehad met andere homoseksuelen; (vi) de namen van organisaties in België waarvan hij heeft gehoord.

Dat het verbod op homoseksualiteit in Nigeria niet bijdraagt tot een 'open debat' over dit onderwerp en dat vele mannen en vrouwen van zijn leeftijd niet op de hoogte zijn van de specifieke wetsbepaling op grond waarvan homoseksualiteit verboden is, vormt geen afdoende verklaring voor de voormelde onwetendheden inzake de leefwereld en juridische positie van homoseksuelen in Nigeria. Van iemand die beweert gedurende drie jaar als homoseksueel te hebben geleefd in een gemeenschap waar homoseksualiteit een ernstig taboe is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij omtrent het voorgaande een meer gedegen kennis vertoont.

De voormelde vaststellingen ondermijnen dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake zijn homoseksuele geaardheid. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid ondergraven van de aan zijn geaardheid gerelateerde problemen.

Verzoeker voert bovendien geen concreet verweer ten aanzien van de motivering in de bestreden beslissing dat hij de problemen die hij ten gevolge van zijn homoseksuele geaardheid zou hebben gekend, niet aannemelijk heeft gemaakt. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij door verzoeker niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd overeind.

De bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie is evenmin van die aard dat zij verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid kan herstellen. Het betreft informatie van louter algemene aard die geen betrekking heeft op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie volstaat geenszins om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De ter terechtzitting in kopie neergelegde identiteitsdocumenten vermogen niet de vastgestelde ongelooftwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas (zie *sub* 2.2.3.) en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS